

Sy-li spěwał,
Pilnje džětał,
Strowja ce
Swójbny statok,
A twój swjatosk
Zradny je.

Za staw sprócny
Najmój mócný
Lubosć ma;
Bóh pak swěrný
Přez spar měrný
Čerstwosć da.

Njeh ty spěwaš,
Swěrnje džětaš
Wšědne dny;
Džeń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njebjes mana
Njeh ći khmana
Žiwnosć je,
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew će! F.

Serbiske nedźeliske łopjeno

W Budyschinje

9. julija 1933

Baugen

4. nedźela po swjatej Trojizy.

Tehodla budźeje kmilni, jako tež wasch Wótczech kmilny je! Luk. 6, 36.

Snydom, hdnž tute Knjesowe słowo čitam, přichindže nam wote wschitkich stronow praščenje: Haj, je dha Bóh wopravdže kmilny? Njesbudži tež we twojej wutrobje tutón schpruch dwělowanje: Hdže widžu a namakam tu na słwěcže něšto Božej kmilnosće? Njeje takle, so kóždy i naž přehzo so jako něšto nashoni a nadeńdže, hdžež so khtutnje woprašuje: Hdže wostawa tu Boža kmilnosć? Ze wopravdže Boža kmilnosć wschudže a přehzo tak jašnje a šawnje spóšnacž?

Bój se mnu won do Božej stwórbny! W kražnym našlětnim čažku móže so tamle žyle wěcže čłowěske wóczko woschewicž a swjěhelicž; móžesch wyskacž: Džakujće so temu Knjesej; přehetož wón je dobročiwny. Ale po krótkich męžazach hižo je so wscha pycha a kražnosć minyła. Widžisch, tak nješmilna kmiereč wscho wobkneži; klyšisch šrudny kěr-lusch wo dželenju a wumrjeczu; wschudže wobkědžbujesch nješmilne bēdženje jeneho přehčiwu druhemu; klyšny dobywa nad šlabym.

W stawisnach čłowjekow a ludow njeje wjele hinač. Ani tam njeptnjemy wjele wo Božej kmilnosći. Tam knježi Bóh tón prawny a swjaty, kotryž so njedawa ja kmech mēč, pod kotrehož khtnosću so ludžo w bojosći a štróželach šewjeja, kiž žyšym narodam a ludam, kotrež so jemu we pokušnosći a ponižnosći njepodčignu, wumrjecž dawa a kiž přehzo so kwoje słowo wěrne čini: hrēch je škaženje ludži.

We stwórbje widžimy Božu ruku; wona móže drje woschewicž a swjěhelicž, ale tež šnicžicž. We stawisnach ptnjemy Božu nohu. Teho štopn drje kapaju i tucžnosću, ale mó-

ža tež šahubicž a wutupicž. Ale Boža wutroba šewi so nam jenož w našim Knjesu Jesužu Khrystužu. W nim je nam Bóh kwoju žyšu wutrobu wotewrič; tam w Bethlehemje leži tuta wutroba w žlobiku, tam w Gethsemaneškej šahrodže bēdži so tuta wutroba i čěmnymi mozami, tam na Golgatha tuta wutroba ša naš wumrje. W Khrystužu khalimy Božu kmilnosć, kotraž na jutrownym dnju dobycčesžny čěmný row wopušći. Jenož šhtóž je w Khrystužu kwojeho šbóžnikta namakal, móže do Božej kmilnosće wěricž. Jenož šhtóž je w Khrystužu pucž k šbóžnosći namakal, móže k Božej kmilnosći dóncž. Jenož šhtóž móže špěwacž: Mi kmlenje so i Boha došta, ja teho wschón bēch njehódny, jenož tón šrošumi tute Knjesowe słowo: jako tež wasch Wótczech kmilny je.

Ale njeje pódla toho ša naž přehzo hišće došč čěmných praščenjow a potajnych hódancžkow? Mlyšlimy na wschelakore hubjeńštwowokoło naš, na starosće a bolosće, khorosće a kmiereč, na klyšny a njeprawdosć, — tak dorosumimy i Božej kmilnosću? Kak móže Bóh, hdnž je wopravdže kmilny, to wscho dowolicž? Čžohodla potom temu wschemu njewobara? Kak rad bychmy to wscho se šwěta a čłowěšeho žiwjenja wuštorcžili, bychmy-li k temu móž měli!

Na to ma so wotmolwicž: Najwjetšcha licžba tutnych čerpenjow a klyšow tu njetrebała byč, bychmy-li my jenož kmilnišchi se kowčłowjekami byli. Potom by nam hižo wjele pomhane bylo. Njeh so tola tu kóždy čitač woprašuje: šhto móžu ja po kwojim džělu čžinicž, so bych čłowěšku nušu pomjeńškil a druhich hubjeńštwowokoło přehkrotčžil a klyšny wutřek?

Tež potom wschač by wěcže hišće wjele hubjeńštwowokoło šwěta, ale potom hižo bychmy wjele šěpse šrošumili, so Boža kmilnosć so wschudže škóncžnje tola na čłowěšku dušku měri, a so ma tola kwoj wotpošlad niž na

nježmilne čzwilowanje čłowjekow, ale na jich dušchow sbož-
nošč.

Wjele s teho, šhtož ludžo šmilnošč mjenuja, a šhtož
šo jako šmilnošč wudawa, je na poškledku nježmilnošč, do-
felž šnadno druhemu na krótki čzaš jeho čzežu wotebjera,
čłowjeka štaš a jeho jenož lénjeho a lohtomyšleneho čžini;
a wjele, šhtož šo nježmilnošč byč šda, je woprawdže šmil-
nošč. Nješnajesč to se šwojich mlódných lét? Šusto dyrbi
šo pola džěczy nějajka njepěčnošč pohłóstacž. To drje džěczy
hišće nješrosumja. Wo džěčich pak šy tola póinaš, šak de-
rje je tehdy twój nan s tobu měniš. Twój nan běšće tehdy
šmilny, šamo tebje šhłóstajo, dofelž měješće najšěpšće wot-
myšljenje ša tebje, ša twoje dalšće wufublanje, ša twój
pšichod a twoju dušhu.

Runje šak čžini to Bóh s nami. Wón šypa nam popješ
na hładki pucž, šo njebyčny padnyli. Wón ščele nam
tyšćnošč, šo byčny šašo pola njeho šlepali, šo šašo bóle
š njemu džerželi. Wón dawa tebi ššhoricž, šo by w čžichich
hodžinach šašo pucž š njemu namakaš.

Wěšće šy hižo hdy nějajku knihu čžitaš, w kotrejž nje-
šy šnadž runje wščitko šrosumiš; to abo tamne bě tebi pšče-
čzežke. Ščóncžnje pak šy tola prajiš: Šhtož šym šrosumiš,
to bě dobre; šak mam ša to, šo budže to druge, šhtož nješym
šrosumiš, tež dobre.“ Njeje tež našće žiwjenje šak kniha,
š Božej ruku pišana? Šdyž tež tule wščitko něš hišće
njemóžemy šrosumicž, hdyž je tež to abo tamne nam tu něš
hišće njejašne a potajene, dha šměny tola, dofelž tola tež
tu a tam něšćto wo Božej dobročžiwóšći a šmilnošči pyt-
njemy, šhroble wěricž, šo je wščitko pola njeho šmilnošč,
tež to, šhtož něš hišće jako šmilnošč njepóšnajemy. My
hładamy něš pšes špichel w potajnym šłowje, tehdy pak
wot woblicža š woblicžu. Něš ja póšnajy po šruču, tehdy
pak dopóšnajy. — Tehodla budže šmilni, jako tež wašch
Wótcžez šmilny je! Šamješ.

Psalm 104, 27—29.

Šlók pola abo hłók štwórbny.

Šhto praja nam, o pošluchajmy,
Wšče mlóde šywy w nalěčžu?
Šo ščerpliwi pšez' čžakacž mamy
Šow na tu pomož Knješowu;
Wšča čłowika mudrošč njepomha,
Bóh wščitko w šwojej ruzny ma.

Šhto wucža naš wšče šraše plódy,
Kiž Bóh tón Knješ nam wobradža?
Šso s nimi džakowacž šo mamy
Šow tomu, kiž naš šezijwa.
Tež šožda šlókta, štrawicžka
Ša štworicžela šwalbu ma.

A našymu wšče prošne pola,
Šhto předuja nam s šhutnoščžu?
Šo našch čzaš šow tež še šónzej šhwata!
Tuž nječžakajmy s pošutu!
Ně, štarajmy šo woprawdže
Wo šwoje dušće nješmjertne!

S. B.

Do Šašćeje.

Kommišariski biškop šaraš Koch — abo šak šo po něm-
šku pišće: Čoš — je wukašaj wudaš. W přěššim praji
mjes druhim:

„Šyrtej je w nušy! To njebyčješće byč. Ša čžinjy
tohodla po wošanju šašćeho šyrćwineho luda, kiž wola po
wutworženju ludoweje šyrćwje, w ponižnošči pšed Bohom
a našim Knješom Šesušom Šhryšćušom jako šwěrnny šlě-
dujo našćeho Marćžina Luthera a prošhu ewangelija dla
wščitkich wo pomož a Boha wo jeho šohnowanje, šo byčny
wotšnyšny šónž dozpli: „Ewangeliku šyrtej němšće na-
žionny a žiwu šašću ludowu šyrtej.“

A šašo tam řeka:

„Ša rošwjašam wšče wolene šyrćwinšće šašćupještwa
w našćej šyrćwi a to ša hnydom. Šhtož prawa nastupa, ša-
šćupuje wošadny pšedšynda došalnych šyrćwinnych přjódkš-
ještwow; je-li tutón šadžewany, jeho došalny šašćupješ.“

Bratšja mrěja.

W Barlinje bu w tutnych dnjach džiwna wuštaježza wo-
tewrjena. Na naměšnje Belle-Alliance widžijch wukladne
wofno a w nim dvě wulkej šašli. Na nimaj šy listy pšči-
čžinjene, kotrejž šy w Šowjet-Ruščej pišane. Tuto powje-
daja čži wo štyšćej nušy. W nich wólaja wo pomož burjo,
kiž šy tam w Ruščej w tutnych měžazach se žašćnej hłodowej
nušy domachpntani.

Ewangeliki Šwjašć Nowinašćwa ša Němšku je w kniž-
šach: „Brüder in Not“, kotrejž móžješ šebi ša 30 pj. šupicž,
žnyš rnyš listow s němšćich wošadow šhromadžiš.

Krajiny, w kotrychž mějachu němšny burjo šwoje šy-
dleşćeža, běchu hacž do revoluzije pšikšladne hošpodaštwa
ruščeho rataštwa, kotrejž najbóle ščžejachu. Tež dženkša
bydli tam hišće wjaz hacž milion čłowjekow němšćeho
naroda a šwjetšća ewangeliko-lutherskeje wěry, a tohorunja
tež katolšćeje a mennomitišćeje. Tutym němšćim šydlíšćam
hrošny dženkša došpolne šnicženje. Wo tym powědaja nam
ščžehowaze wucžahi s listow:

„Ša tute ryncžli, kotrejž ja Wam w njewinowatošči
pišchu, šym ja Bohu šamošwity, ša to, šo šy wěrne. — My
nimamy pošdra tydženja došho ničžo w šoldku, šhiba wodu
a šól a našča šwóžba ma 9 dušchow.“ — „To je hišće
žadlawišćo hacž w hłódnym šěčže 1921. Čłowjekójo mrěja,
mrěja a mrěja. Žaneho šerlušća nješměny špěwacž, žaneje
modlitwy šo modlicž! Žašćnjje, žašćnjje!“ — Wulka wješ
— (něhđže 8000 dušchow) — je poš prošdna. Ludžo wadža
šo wo šćožo, kotrejž je šhinyš.“ — „Lubny bratšje, džěš a
hórje to ša naš. W mnoho wšach je hižo ščžiči džěl wješ-
njanow hłodu wumřěl. Šlód je šak wulki, šo njemóžēja
wjazy ludži šahrjebacž.“ — „W jenej se šwóžbow wumřě
nan. Šsušodža čžakaja, šo žona pšhındže, šo šhowanja dla
šřěčžecž. Ale wona nješpšhındže. Tuž džje jedyn š nej, a
šhto tam widži? Macž šedži je šwojim džěščžom pšči na-
nowym čžele, a na woprašćenje pšhikšhadžazeho, šhto tam
čžinitej, wotmošwi žona: „Mój wuradžujemoj runje, šhto
byčmoj čžinikšej: nana pošhowacž abo šjěšč.“ — „My wola-
my š Wam do Němšćej š našim bratram, hacž nimaja
šmiljenja s nami wopušćženymi šabytymi.“ — „Ša prošhu
Waš, hdyž macže hišće Boha na wutrobje, šmějecže tola
šmiljenje a nam něšćto pošćelcže.“ — „My prošymy Waš,
dajcže nam Šesom Šhryšća dla šhlěba, šo njebyčny se šwo-
jimi džěčžimi hłodu wumřěli.“ — „Šsnadž je Boža wola a
Wny móžecže naš wot najžašćnišćeho, šhtož žašćšne řeka,
wumóž, wot toho, šo hłodu wumřejemy.“

Čłowišće šłowa nješamóžēja wuprajicž, šhto wšcho do
žašćšneje nušy je wobšamšnjene do tutoho jeneho šhika:
„My hłodu mrějemy!“ My nješměny šón njewušćšchany

wojtajiczy! My dyrbinym pomhacj. Gustav-Adolfske Towarstwo, Zentrálny Wubjert Snutskowneho Mišijonstwa, Swjast „Martin Luther Bund“ a druhe su do služby tutoho wumóžerškeho skutka stupile. — Wone su i druhimi pomocnymi skutkami sjednoczene do wožebiteho wubjerka sa zplu Němsku: „Reichsauschuß Brüder in Not“ w Barlinje — Berlin W 35, Corneliusstraße 4B. Postschekkonto: Berlin 85 000. — Njekomdžcje so! Pomhacjce! Pomhacjce! Pomhacjce!

Tole wojewja jastka ewangelska korrespondenca.

Mjes tym su po zplnym kraju hižo wožebite protestowaze ihromadžisny byle pschecziwo Ruškej, kotraž němiskim bndlerjam takle hlodu tradacj da. Tak wuhotowa pjatk, 7. julija, tajku protestowazu ihromadžisnu „Towarstwo sa Němzow we wukraju“ a to w Barlinje. A dženša hromadži na pschiklad w Barlinje Czerwjeny kšicj sa tutnych tradaznych wbohich człowjekow w Sowjetruskej. —

A my, kiž my tole blyšchimy, czitamym, njedyrbimym my to dżakowni bycž a dżak woprowacj? Haj, my mamym so dżakowacj Bohu tomu Knjesej je słowom a se skutkom — a se skutkom! Tole tak hušto sabudžemym! Ubo njewěmym doznyła wjaz, šhto to rěka, so Bohu dżakowacj je skutkom? Hušto so czi to sda tak bycž. A my mamym so dżakowacj wschitkim tym, kiž su wotwobrocžili strach, kiž nam hrožesche i tajkimi wobstejnoščemi Sowjetruskej, a to tež se słowom a se skutkom. A tón skutk budže pschedewšchem nětk tón, so pomhamym pschewjesč wschě dobre a spomožne sašady a wotpohlady našich wyšchnoščow a wjednikow. A to wschitko cžinimym je wěrjazym dobroproščenjom! Ubo my bmy pomoznižy nusy a šahuby!!!

Zyrkej a stat.

Šhtož tydženja wo rosprawjenju wo nimaj pišachmy, bu wobkručene, prjedy hacž mējachu našchi cžitarjo pošliednje kopjeńko w rukomaj, a to wožebje i tym, šhtož so we Sakskej pscheměni. Sakske krajne konsistorstwo rospušcžij synodu a i tym šdobom wožadne jastupjerstwa a zyrkwine prjódłstejerstwa. Hacž do 6. augusta dyrbjia po tuchwilnych postajenjach nowi jastupjerjo woleni bycž, dofelž je sa tutón džen hižo jich šapofasanje porucžene. — Dale je sakski snutskowny minister fararja Kocha-Drježdžanského postajil sa wukonjerja prawow, kotrež ma krajny biskop w sakskej krajnej zyrkwi. Wón jastawa tuto jastojnistwo, dolhož njeje nowy biskop wušwoleny po prawach noweje zyrkwje, kotraž so tworil a twari. Farar Koch pschewša tež wschě prawa, kiž mējesche hacž kem krajne konsistorstwo, krajnozyrkwiny wubjerl a synodalny wubjerl. Wczera tydženja nastupi nowy kommisariški biskop šwoje nowe jastojnistwo. Prjedy hacž našchi cžitarjo tute ryncžki cžitaja, smějemy drje hižo jeho porucžanja wo wólbje a druhim. Njech je tež tuto pschetworjenje našcheje sakskej zyrkwje se žohnowanjom sa zyrkej, sa lud. W ludu pak njech je nětk kóždy wěrnym a wěrjazym šlaw našcheje ewangelskej zyrkwje a šwojeje wožadny a njech pomha twaricž wschudžom nowy twar, hódny, so by Bože žohnowanje w nim bydliko. Šdobom je woborny farar Müller, kanzlerowny dowěrnik, pschewšal wjednistwo zyrkwineho swjastka a tež wschě jeho prawa a pschiklušchn. — Wón tole wošjewi se šczěhowazym dokóncžazym słowom: „Šso Bohu dowěrjejo a šebi wědomny šajkeho šamolwjenja psched Bohom a našchim ludom, dam so do dželka, poškuschnym wěrnoščzi cžisteho a nješkazeneho ewangelija Šesom Khrysta.“ — Pschewšawšchi tuto dželko pošla wón direktora rady zyrkwi-

neho swjastka dra. Hofemanna na dowolenju a pschepoda jeho dželko admiralej Menšelej. Tohorunja wša wón nadawki wróczo, kotrež běchu šsjo jastupjerjo zyrkwineho wubjerka dostali, njenužy Setzen, Marahrens a Heise.

Hižo prjedy hacž w Sakskej buchuwšchě zyrkwinske jastupjerstwa pruskej zyrkwje rospušcžene. Nowi maja so tam namjetowacj; i tutnych namjetowaných so postajena licžba noweho jastupjerstwa pomjenuje.

To je wulžy waznych a roščudnych pscheměnjow došč! Nětk pschedewšchem rěka pomjenowacj a wolicž mužow, kotšiz su wěrnym kšescžijenjo a šhmani, jastupowacj wožadny a zyrkej a šwědcžicž wo kšescžijanskej wěrje a sa ewangelsku zyrkej i zplnym šwojim šadžerženjom a žiwjenjom njech w šjawnoščzi abo njech domach w šwójbje, njech w gmejnje abo njech we wožadže, njech w dobrym abo njech we šnym cžaku.

Ule niz jeno to je roščudne a wazne. Tajžy wěrnym jastupjerjo tež ničjo njedokonjeja a nješamóža, hdyž woni nimaja jastupowacj kšescžijanstwo, kiž su we wožadže a we krajnej zyrkwi we wěrnej, ewangelskej wěrje živi. To čže prajicž: kóždy wožadny dyrbi nětk bycž šam zplny a wěrnym kšescžijan abo dyrbi so, jelišo to hiščcže njeje, je wschěj šwěru, je modlenjom a i dobroproščenjom prózowacj, so by so i myšlu, i wutrobu, i hubomaj a i zplnym žiwjenjom wobšwědcžil jako wěrnym ewangelskim kšescžijan, dopjelnjejo wschě pschiklušchnoščje a prawa, kotrež ma we wožadže a zyrkwi. To rěka: kóždy, kóžda, tež ty mašch nětkle — kaž wěšo pschezo jón hižo mējesche — tón šwajatny nadawł, bycž zplny kšescžijan, žyla kšescžijanka, a hdyž to hiščcže nješby, mašch wschitko cžinicž w šebi a na šebi, a hdyž nušne je, tež pschecziwo šebi, so by tole był, so by był, šhtož wot wscheho špocžatka dyrbjesche bycž, Boži cžłowjek, sa wschón dobrny skutk hotowny a šhmanym, hotowny a šhmanym, twaricž a twaricž, tón nowy twar zyrkwje sa našch cžak a pschichod a twaricž a twaricž tón nowy lud, w kotrymž wěrne šbožo bydlil, dofelž je lud lud Božeho špodobanja a tehodla lud Božeho žohnowanja, bjes kotrehož ničjo njeje.

Sa štaropruske ewangelske zyrkwje bu dale porucžene, so maja so pschi šwjedzenjach a druhich škladnoščach nimo zyrkwineje šhorhoje — běla i šila kšicžom — nazionalne šhorhoje Němskej, cžorno-běla-cžerwjena a šhorhoj i šofatym kšicžom wužiwacj.

Pschedšndstwo Ewangelskej Wjšcheje Zyrkwineje Rady sa štaropruske zyrkwje bu tohorunja i powolanjom nownych jastupjerjow pschetworjene; dotalni buchuwšchě na dowol pošlani. —

Dotalnym rosprawam, wožebje wo wólbje, mamym dodacj, so drje so dotalne postajenja hiščcže pscheměnja, prjedy hacž smějaja našchi cžitarjo tute ryncžki w rukomaj. Dróbnišcheho njeje nam hiščcže snate, — 5. julija —, čžemym pak, tole wušbėhujo, pschezo na to pošasacj, so njebychu so mylenja štake. Kaž je snate, dyrbi našch njedjelnik pschezo hacž do wutory prjedy sa cžičcž pschihotowanym bycž. Kaž pschi wólbnych postajenjach, tak móže so tež pschi druhim, šhtož wošjewjamym, wěž pscheměnicž, prjedy hacž tu njedželu je.

Wšchelate i bliska a šalofa.

Pschednošč, kotryž bě šuperintendent Šagich i Lubija w Lubiju psched žónškimmi towarštwami mēł a kotryž běchmy my psched krotkim tež tu po šerbiku wošjewili, je jako maša knižka wušchol, kotruž móžesch pola žónškich towarštwow a na šarach Lubijskeho wokrješa dostacž. Wulžy šajimamym a

ważny pšchednošcht jedna wo: „Was fordert der Ausbruch der neuen Zeit von der deutschen christlichen Frau?“ a je hódny, so tež dale won jón snaja.

Słowna herbsta předaršta konferenza bě 30 shtwórtk, 29. junija, w Sserbskim Domje šhromadziła. So ma nětkle kóžde jendźenje ja konferenzy duchownych wulkeje wažnošće, njetrjeba 30 haŕle prajicž. Sěndźenje Sserbskeje konferenzy by dyrbjalo dwójzy tajkeje wažnošće měcz. Pšchedbnda, t. wyschšchi farar Sarjeńt sastupi do jeje porjada s modlitwu, dobroprošcho wošebje ja zyrtej a wožadny, ja kraj a lud. Se 3wójbnych a powšchittownych podeńdženjow najsomni 3mjerč fararja Handrika, kiž bě taŕ sahe dyrbjal 3woje sastojnstwo w Malešezach słožicž, dokelž jemu wóczzy woštabnyštej. Wón bu, kaž je to tež naše kopjenko pi3ało, na Michalskim pohrjebnišchczu pohowany. Postajechmy, jeho wopominajo. Słowny pšchednošcht měješe t. farar Mjerwa, kotryž bě tež w jubilejnym tndźenju jedyn je herbškich pšchednošchtow, t. r. jedyn s tnych pšchednošchtow mēl, kotrež wo wa3nych herbškich kulturnych prašchenjach jednachu. Wón nam poskiczi wšchelake wa3ne sa3adny našeje rjaneje herbškeje rěcže, na kotrež mamy d3iwacž, pšhecziwo kotrymž nje-3mēmny hrěšicž. Po rosmoŕwe wo tutnych wězach jednachmy wo prašchenjach herbškeje młod3iny, wošebje teje, kotraž 3o chze po rospušchczenju Esokola dale se swuc3owanjom c3e-ka saběracž. R. pšchedbnda ma wo tutej wězy dale jednacž. — D3en3a je nětk w Hu3zy 3wjedzeń Swontowneho Mi3ionstwa, na kotryž buchmy na konferenzy pšcheprošcheni. 1/2 hod3. předuje tam t. farar Mjerwa-Butečanski w herbškej Bo3ej 3klu3bje a 1/4 hod3. Lipičanski mi3ionar w němškej. Wšchitzy Sserbjo 3u tam pšcheprošcheni. Mjes druhim porěc3achmy tež wo herbškim Bibliškim pučniku. Na lěto 1934 jón sa3o wudamy. Tež na pobrach herbškeho dopi3owanja 3o po3asa. Sserbske 3wjedzenje, kaž n. pšch. mi3ionški 3wjedzeń w Hu3zy, maja 3o tež w našchim kopjenu wošjewicž. Runje taŕ 3klu3cha do njeho tež rosprawa wo tajkich 3wjedzenjach, taŕ tež wo d3en3nišchim. S3dny tam redaktor 3am njemóže bycž, 3o wožadny farar a pšchedbnda towarštwu wo rosprawy do našeho njed3elnika postarataj. Wo tym a druhim, wo po3oženju zyrkweje, wo herbškich nale3nošc3ach 3o 3łowc3ko dopraji, a wo tym a druhim by 3o dyrbjalo hišchcže nadrobnišcho 3łowc3ko wuprajič: Ka3 nětkle ni3tón nje3mē c3a3 a s3kladnošcž s3komd3icž, taŕ wošebje duchowny niz, a herbški duchowny taŕ rje3 dwójzy niz! Ros3udne 3u c3a3ny. A wono móže 3o stacž, so to, s3chtož nětkle s3komd3i3ch a s3chtož 3o nětkle s3hubi, nihdy wjaz 3o njenaruna a njewróczi a — woštanje jeno3 wina!

Stat a katolšta zyrtej. Tež mjes tutymaj njeje wšcho tajke, kajkež by dyrbjalo bycž. W 3falzy běchu 3o tu a tam katolšzy duchowni pšchemašo hladali, politišzy prawny puč3 hicž a 3o njetyfacž do politiškeho wad3enja. S tym běchu wótre ros3ad3owanja sawinowali. Tu3 3u jednali, a mjes Spenerškim biškopom a wjedništwom nazionalsoziališkeje štrony wuc3inili: Někot3i duchowni, kotrych3 běchu se sastojnštwu pušchc3ili, 3o wróczja, podpikawšchi wujednane wošjewjenje: „Biškop poruczi duchownštwu, so maja 3o w tutym napiatym politiškim c3a3u wšcheho wuštopowanja hladacž, 3o w sastojnštwje wšcheho politiškeho skutkowanja wšdacž a wšcho njedowolene kritišowanje teho, s3chtož w3šchnošcž c3ini, woštajicž. Wjedništwu nazionalsoziališkeje štrony sa3o rukuje sa to, so 3u duchowni s3chitani.

Snutštowne mi3ionštwu. Tež tu 3o sta pšcheměnenjenje a to w Zentralnym wubjerku Snutštowneho Mi3ionštwu a

w pšchiamknjennych s3jednoc3eńštwach. Dwaj wjednikaj buschtaj na dowol po33anaj a dwaj kommi3arištkaj postajenaj.

Tež „Swjaš3 evangelškeho nowinaš3twu“ bu pod kommi3ariške wjedništwu štajeny. S toho s3c3ehowawšche, so buchdu tež evangelške nowinaš3ke swjaš3ki jenotliwnych krajow a zyrkwojow po tym s3riadowane. Taŕ ma nětk evangelške nowinaš3twu zyrteje Němškeje jene wjedništwu.

Organizacije 3wobodnošmy3lennych 3u s3akajane. Do tutnych 3klu3chesehe jich doicž tež jeno3 hošpodariškich pšchic3inow dla. Taŕ bě t nim dowjedko a pola nich jich wjele d3er3ašo p3ac3enje ja darmotne spalenje c3e3a; pšchi tym bě postajene, so dyrbjesehe tón, kiž ch3y3iche tutón wu3itk wu3icž, s zyrkwoje wuštopicž. „Swjaš3 lajikow ludoweje zyrkwoje“ — „Volkskirchlicher Laienbund“, — kiž bě pšched wjele lětami hi3o ja3o3i3 s3awěic3enje: „Kirchliche Bestattungsversicherung für Sachsen“, kotrež se 3ohnowanjom s3utkuje, je nětk tež we Drje3d3anach na Zinzendorfskej ha3ny 47, 2. po33hod, měštno pšchiprawi3, h3de3 wšchitzy c3i, kiž s tutnych 3wobodnošmy3lennych swjaš3kow pšchihad3eja, radu namakaja, tež, kaŕ 3o sa pad 3mjerč3e s3awěic33a. C3i, kiž wot 3wobodnošmy3lennych wrócz3o pšchińdu, dyrbjja 3o tež snutštownje zyrkwi pšchiamknjencž, niz jeno swontownje. Jeno3 taŕ pšchińd3e jim a zyrkwi s3 teho 3ohnowanje. Sa to chze 3o 3obu postaracž „Swjaš3 lajikow ludoweje zyrkwoje.“

Tež ja zyrku Bruštu bu šekta „Ernste Bibelforscher“ s3akajana, s3dobom tež jeje wotryjadny a wuštwany, taŕ: „Wachstum“, „Bibel- und Traktatgesellschaft Lühen, Magdeburg“, „Neuapostolische Sekte“ a druhe. — „Neuapostolische Sekte“ nje3mē3ch s3amēnicž se „Neue Apostolische Gemeinde!“ — Pšchic3ina bě, so tuta šekta, wudawajo, so wědomoštnje we bibliji d3e3a, pšhecziwo kšchesc3ijanskej zyrkwi a pšhecziwo štatej s3ch3uwašche. — S tutym maja s3dobom wšchitzy c3i we našchich wožadach kwitowanje a wopi3mo ja to, s3chtož 3u c3inili s3 tym, so pola rosnošchowarjow tuteje šekty kupowachu a jej 3woje kros3ki dawachu. D3e3o šekty bě bolšchewiš3iškeho rasa hi3o přjedny a w po33lednim c3a3u c3im bóle, dokelž w tutej šekc3e pšchiwušnizy kommunistiškich a marxš3iškich organizacijow wuc3e3 namakachu.

Awštrijka, wo kotrež 3o nětkle wjele pišche a rěc3i, je swjaš3 „3wobodnošmy3lennych“ — „Freidenkerverband“ — s3akajala.

S Rusšceje: Rusške hjesbó3ne nowiny škor3a na to, so 3o mjes 3ónš3imi a młod3inu nabo3ne hibanje bóle a bóle hiba.

Na puč3.

„A njeje w 3anm druhim ta s3bó3nošcž, tež njeje 3ane druhe mjeno pod nje3jom date tym c3łowjekam, w kotrymž my mohli s3bó3ni bycž“ — h3iba to mjeno 3esuf3 3hryštu3. — 3ap. šf. 4, 12.

3ištowanje:

R. J. W.: Mješc3e Wy mój liš3 doš3a3 a s3rojumi3, s3chtož ch3y3ny Wam s3 pokas3kami prajicž? Redaktor.

R. J. Th. S.: Wutrobny d3a3! Wy dobre by3o, by-li 3o kēmij3 tež do pře3ka tu wošjewi3. Redaktor.

Sa 5. po Tr. S. w R. — Sa 6. po Tr. R. w B. (šf.).

Samotliwty redaktor farar Wyr3acž w Nošac33ach (Nošic3 b. Weissenberg). C3i3chcž a naš3a3 S3amolert33 tni3ic3i3chc3e3eńje a tni3atni3e, šap. dr. s3 wobm. ruš. w Budyšchmje. — Wušhad33a š33du 3obotu a p3ac3i s3ch3wórc3e3eńje 108 pi.